

N.F.S. Grundtvig "Færinge-Saga"

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.22, november 2023

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1845 (SJ: 831)

Andre udgaver

PS *Poetiske Skrifter* 6

Teksten er etableret af Stine Guldahl Holst

Punktkommentarer, indledning og tekstredigering er skrevet af Stine Guldahl Holst, redigeret af Emilie Karner Hansen og Krista Stinne Greve Rasmussen

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning dr.phil. Jes Fabricius Møller

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

|A:158|PS:587

Færinge-Saga.

- 1 Fru *Saga* hun bygged fra Hedenold,
Hvor Bølgerne blaane i Norden,
Hun havde sin Lystborg paa grønne Vold
I Skoven med Issefjorden!
Skjøn Havfru hun danser paa Tilje!
- 2 Naar trætte blev Kæmper og Salen hed,
Og Tungen blev tør i Munden,
Da *Odin* han immer til *Saga* red
Paa Slejpner i Middagsstunden!
Skjøn Havfru osv.
- 3 Der ventede paa ham en Læskedrik,
I Sagas det glatte Guldbæger,
Hun skænkede for ham med yndigt Blik,

Det Sjælen som Vin vederkvæger.
Skjøn Havfru osv.

- 4 |A:159 Hun havde et Spejl af det bedste Glar,
I det saaes alle Idrætter,
Det hos sig i Barmen hun lønlig bar
Og brugte i Maaneskinsnætter!
- 5 Og alt, hvad hun øjned i Spejlet klart,
Det laa hende brat paa Tunge,
Og flød fra Læben saa let og rart,
Som Fugle i Lunden sjunge!
- 6 |PS:588 Men hvor er Fru Saga nu blevet af,
Er end hun paa Jord at finde,
Hvad heller hensovet og lagt i Grav,
Med Runer kun til sit Minde!
- 7 Fra *Island* det Sorgens Budskab lød:
Hun er ikke mer i Live,
Hun blegnede ved "den sorte Død,"
Og lader sig ej opskrive!
- 8 Fra *Færø* dog hid over salten Sø
Der kom en Fugl lillebitte,
Og sang, jeg kjender endnu den Ø,
Hvor *Odin* kan *Saga* hitte.
- 9 Hun legede Skjul med den sorte Død,
Og pipped ej, naar han kaldte,
Hun blev vel rynket, men er dog sød
Og rørig bag Sø den salte.
- 10 Naar Kæmpeviser og gamle Ord
De flyde fra hendes Tunge,
Da springe de Smaa paa Bænk og Bord
Saa danse de Gamle og Unge!
- 11 Og red kun *Odin* engang i Løn
Paa Ottebeen over Bølge,
Da blev Fru Saga vist ung og skjøn,
Det nænner jeg ej, at dølge:
- 12 |A:160 Nu, Skolemester! hvad skader dig?
Faar ondt du af Fuglekvidder?

Du møder ej Saga paa din Vej,
End sige da Gudhjems Ridder!

- 13 |PS:589“Ei bryder jeg mig om Bragesnak,
Men agter dog paa Tendensen,
Og hader tilbunds alt Hedningpak,
For jeg hedder *Kristen* Jensen!”
- 14 “Jeg lugter det godt, der er en Hex,
Der holder end Pugeskole,
Hvor Ungerne fniser og slaas og trækk's,
Og springer paa Borde og Stole!”
- 15 “Men bi til Sommer, du Saga prud!
Til Kristen da sadler Havhesten;
Af Halsen jeg river dig Tungen ud,
Saa snakkes vi siden om Resten!”
- 16 O Skolemester! ihvad du gjør,
Forgrib dig dog ikke saa saare!
For ellers din Død vi sikkert spør
Fra Færø med Skibet ad Aare!
- 17 Har Saga narret den sorte Død,
Og springes der, naar hun sjunger,
Da har herefter hun ingen Nød,
Utallige er hendes Tunger!
- 18 Da bygge vi hende en Borg paa Fjæld,
Til Skue for hele Norden,
En Løvhytte ved hvert Kildevæld,
Og yndigst ved Issefjorden.
- 19 Hun med Guldbæger og Læskedrik
Skal være vor *Skolefrue*,
Sit Spejl da hænger med yndigt Blik
Hun midt i vor Skolestue!
- 20 |A:161|PS:590Der seer vi ingen med Pukkelryg,
Med Ris og med lange Negle,
Der seer vi ingen med Pungparyk,
Der slikkes ej Smør af Hegle!
- 21 Der seer vi Guder og Helte kun,
I Fløjel og Vadmæl sammen,

Og sluge hvert Ord fra Sagas Mund,
For Alvor og dog med Gammen!

²² Saa, Kristen Jensen, pak du kun ind!
Stygotius ogsaa vil skifte!
Og farer saa vel, med første Vind,
Til *Kina*, lidt Gavn at stifte!
Skjøn Havfru hun danser paa Tilje.

N. F. S. Grundtvig.